

ROMHÁNYI ANDRÁS

A tizedik Budakalászi Találkozó előtt

Budakalász – olyan, mint egy szívdobbanás!

Miden évben, június közepén, szerte a Kárpát-medencében hajnalban felkel vagy száz ember, rázkódik, zötykölődik sok száz kilométeren, útközben találkozik egy másik településről jött kollegával, majd a kisebb-nagyobb csoportok együtt folytatják az utat. Az utazástól törődött emberek végre leszállnak a HÉV-ről a Budakalász-Lenfonó állomásnál. Itt aztán csoda történik! A maradék a kétszáz métert egyre vidámabban, felszabadultabban teszik meg, mert közeli a cél: a Budakalász Faluház.

Budakalász és a Faluház már nagyon várja a Kárpát-mendence kissebségben élő magyar, közművelődési, civil szervezeteinek képviselőit. Aki ide érkezik – hazaérkezik.

Az elmúlt évek alatt a találkozók sora fogalommmá vált. A „Budakalászosok” ismerik, számon tartják egymást. Halász Péter kollegámmal gyakorta teszünk eleget külhoni meghívásoknak. Ilyenkor mindig odajön hozzánk egy szeretett kollega, aki azt mondja: „*Itt, most hárman vagyunk kalásziak.*”. Nemrég, Óradnán már meg is kellett számolniuk: „*Képzeld, tízen vagyunk kalásziak!*” – mondták büszkén. És sorolták is a neveket!

Miért fontos ez nekik? Miért tartják fontosnak, hogy megszámlálják magukat. (Hála Istennek, beleértve bennünket is!) Azért, mert az embernek szüksége van biztonságot nyújtó zugokra, közösségekre. Olyanokra „ahol otthon lehet”, olyanokra, ahol védelem veszi őt körül. Ahol biztonságban érzi magát. A Budakalász Találkozók ilyen biztos pontot jelentenek a „kalásziak” életében.

Nemcsak az, hogy itt neves magyarországi közéleleti emberekkel találkozhatnak, akik partnernek tekintik őket; nemcsak, hogy jó előadásokat hallgathatnak; hogy jó, értő társaságban vitathatnak meg számukra fontos kérdéseket. Ez is, persze, de legfőképpen az, hogy a foglalkozások között van szünet! S ekkor le lehet ülni a több száz kilométerre lakó kollegával és el lehet kezdeni (folytatni) az építkezést. Itt nincs szükség hosszas kapcsolatépítésre! Mindenki azonnal szót ért a másikkal. Ugyanaz a gond nyomja a vállát, ugyanaz az öröme. Budakalászon nagyon sok nemzetépítő szálát fonnak! Péterrel újra és újra abban az

élményben van részünk, hogy valamely, külhonban tett látogatásunk alkalmával házigazdánk azzal dicsekszik: ez a sikeres munka is Budakalásznak köszönhető. „*Ott leltünk egymásra a kollegával, ott találtuk ki ezt az egézet!*”

Ezért mondjuk, hogy a Budakalászi Találkozók a szívdobbanások sora, amelyek éltetik a nemzetet!

*

A Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus valamint a Magyar Kollégium Közhasznú Egyesület által szervezett Találkozóknak a Budakalászi Faluház ad otthont. Hálásak vagyunk a falunak (2009 óta a városnak), az intézménynek (2008 óta Kós Károly Általános Művelődési Központ), hogy befogadja csapatunkat. Itt mindig szeretettel, előzékenyen fogadtak minket, s a szolgáltatásokért nem kell fizetnünk. (Nagyon nagy dolog ez nekünk, szervezőknek, akik állandó finanszírozási nehézségekkel küzdünk!)

De – esetünkben – még ennél is többről van szó! Az utóbbi években azt érezzük, hogy fórumaink a település számára is fontosak. A falu polgármestere minden alkalommal megtiszteli a rendezvényt. Nemcsak azzal, hogy köszöntő beszédet mond. A későbbiekben is sokszor órákon át velünk van, részt vesz a munkában. S még tovább! Büszke arra, hogy ennek a nagyszerű programsorozatnak Budakalász ad otthont. S így vannak ezzel a Faluház dolgozói is. Külön ki is emelhetjük közülük Rózsikát (Kocsisné Kalászi Rózsa), aki minden alkalommal egy egész napon keresztül dogozik, hogy megsüsse nekünk a Kárpát-medencei kenyereket.

Elmondhatjuk: Budakalász városa és Faluháza mára már elválaszthatatlanul kötődik a Találkozókhöz.

*

Így természetes módon adta magát az elhatározás: a 2010. esztendei, tizedik találkozó programját a város vezetésével és a Faluház dolgozóival közösen álmodjuk meg. Már az év elején lázas tervezőmunka kezdődött Parlagi Endre polgármester úrral és Csank Róbert Faluház-igazgatóval közösen. A 10. Budakalászi Találkozó egy nappal hosszabb lesz, mint a korábbiak. Ezen a napon a külhoni magyarok Budakalász városával, a körülötte lévő történelmi helyekkel és a helyi civil szervezetekkel, művelődési közösségekkel ismerkedhetnek meg. A város műsort ad nemzettestvérei tiszteletére, azok pedig koszorúznak majd a települési emlékműnél.

Mindez arról szól: azok, akiknek fontos magyarságuk – éljenek legyen Búcsón, Nagydobronyban, Lövétén, Adán vagy Budakalászon – meg tudják fogni egymás kezét, hogy szebb jövőt építsenek, hogy szolgálják a nemzetet. A hazát.

A „budakalásziaknak” egy ütemre dobban szívük.